

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

ZATURDAG 24 OCTOBER 1863

INGEZONDEN STUKKEN

Waarom mijn grootvader zoo bang was voor jagtleugens!

Mijn grootvader – hij leeft nog en woont bij ons in, bij mijne ouders namelijk – is een hartstogtelijk liefhebber der jagt.

Reeds oud en jichtig gaat hij echter nog dikwijls, ook al is 't weer niet uitlokkend, met roer en Bello, beide oud en roest en kreupel als hij, ten velde, en dan is 't, of allen van jeugdig vuur gloeijen. Bello blaft van vriendelijkheid en 't oude roer schijnt te glimlachen.

't Is een zonderling, dat blijkt, want dikwijls verhaalt hij zijn jagtavonturen, maar altijd zonder grootspraak; in jagtzaken durfde hij niet te liegen; en toen ik hem uit de "Drentsche Courant" van heden voorlas, dat vier jagers te Hoogersmilde in ééne week 72 hazen, 144 patrijzen, 12 korhoenders en 10 houtsnippen hadden geschoten – naar zijne meening een groote leugen – kreeg hij bijna eene beroerte van schrik, denkende dat een jager (voor jagers heeft hij een bijzondere liefde, bijna tot krankzinnigheid toe) het gedaan had, zóó bang is hij voor een jagtleugen, en hij dacht er niet aan, dat een niet-jager 't zou kunnen doen.

De bangheid, had hij van kindsbeen of aan en had grond in voorvaderlijke vertellingen, hem op allerlei manieren gedaan om hem van jagers-leugens af te schrikken, en stond in betrekking tot het mannetje in de maan.

Zijn grootvader, en zijn vader hadden hem dikwijls, met al den ernst, die zij bezaten, verteld, dat er in overoude tijden een jager geweest was die altijd loog, schrikkelijk vergrootend loog; dat Diana, godin der jagt, dit eindelijk moede, hem in een schoolmeester had veranderd; voor eene jager een groote straf; dat hij toen in zijne dwaasheid nog harder van jagers en jagt had gelogen; en dat Diana hem toen in de maan had geplaatst – in zijne gedachten de schrikkelijkste aller straffen – waar hij nog zit en altijd zou moeten zitten om te verschijnen en met een gezigt, dat van zijn vast geloof getuigde, wees hij mij dan dikwijls dat mannetje aan; daarom, omdat mijn grootvader de jagers zoo lief heeft en zweert, anders zijn gebruik niet, bij de vertellingen zijner voorouders, kreeg hij bijna van schrik een beroerte, toen ik hem dat leugenbericht voorlas. En toen hij van schrik weer hersteld was vertelde hij ons weer de geschiedenis en het lot van den jager-leugenaars, en 't was lichte maan en hij wees naar 't mannetje in die maan, en hij zei met een bedroefd hart, daar zit hij, en er kunnen nog wel meer komen.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

DINGSDAG 27 OCTOBER 1863

+ **Veenhuizen**, 25 Oct. Gister namiddag had hier een droevig ongeval plaats, dat gewis voor velen, maar inzonderheid voor jagtliefhebbers, ten waarschuwend voorbeeld strekken kan.

De jager *H. v.d. Velde* met zijne jagtmakker, houden zich schuil achter eene boschwal, elk aan eene zijde, ten einde een aankomenden haas af te wachten. Toen de haas onder schot was gekomen, rigtten zich beiden als te gelijk op, en *H. v.d. Velde* wordt, door het schot van zijnen jagtgezel, zóódanig in het achterhoofd getroffen, dat men aanvankelijk voor zijn behoud vreesde, en hoewel de haas door dat zelfde schot viel, laat het zich genoeg denken, dat de lust tot jagen voor dien middag over was.

Langzaam spoedden de beide jagers zich huiswaarts terwijl *v.d. Velde*, schier ondragelijke pijnen lijdende, met een bebloed en vreeselijk getroffen hoofd, niet dan zeer langzaam de reis voortzette. Men hoopt weldra te vernemen, dat het ongeluk niet de ergste gevolgen na zich slepen zal.

INGEZONDEN STUKKEN

Met verwondering lezen wij het berigt, geplaatst in het vorig nummer dezer Courant, betreffende den overvloed van wild te Hoogersmilde. We kunnen ons niet begrijpen, wat den berigtgever bewogen heeft, in een geacht blad zulk eene onwaarheid te schrijven. Bepaald het aantal wild opgegeven, door de vier jagers aldaar in de vorige week geschoten, kunnen wij niet; maar wel kunnen wij de verzekering geven, dat het *niet* het vierde gedeelte bedraagt van 't geen is opgegeven, en tevens, dat hier, even als op andere plaatsen, geklaagd wordt over *gebrek* aan wild. Dus, jagers! komt niet op dat berigt naar Hoogersmilde, in de hoop daar eens een goeden dag te maken; want de ondervinding zou u leeren, dat gij bedrogen waart.

(Degene, die ons het vorig berigt, hetwelk van leugen betigt wordt, heeft toegezonden, gelieve zich te verantwoorden, daar wij anders zijn naam openbaar zullen moeten maken. Red.)